

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Europa-Kommissionens forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner, KOM(2011)594 endelig af 28. september 2011¹.

Notatet sendes til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg.

1. Resumé af forslaget

Kommissionen fremsatte den 28. september 2011 et forslag om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner. Forslaget skal indføre en harmoniseret afgift på finansielle transaktioner på EU-plan med henblik på at sikre, at finanssektoren yder et rimeligt bidrag til dækning af omkostninger forbundet med den seneste økonomiske og finansielle krise samt at sikre en styrkelse af det indre marked gennem et koordineret regelsæt på området.

Forslaget medfører, at der pålægges en afgift på finansielle transaktioner foretaget af finansielle institutioner m.v. Der lægges i forslaget op til en bred definition af afgiftsgrundlaget.

Ifølge direktivforslaget skal direktivet finde anvendelse fra den 1. januar 2014.

2. Baggrund

Kommissionen har den 28. september 2011 foreslået en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner. Der foreslås en afgift på finansielle transaktioner (Financial Transaction Tax – herefter afgiften) i EU foretaget af finansielle institutioner m.v.

Forslaget fremsættes på baggrund af et ønske om at øge koordineringen af nationale ordninger for beskatning af finansielle tjenesteydelser. En øget koordinering heraf vil ifølge Kommissionen bidrage til en styrkelse af det indre marked. Desuden fremhæver Kommissionen vigtigheden af at sikre, at de finansielle institutioner yder et rimeligt bidrag til dækning af omkostningerne forårsaget af den globale økonomiske og finansielle krise og at sektoren beskattes på lige fod med andre sektorer.

¹ Den danske sprogversion blev offentliggjort den 5. oktober 2011.

Kommissionen ventes efter præsentationen af forslaget på ECOFIN, at have en drøftelse af forslaget. Det danske formandskab ser på nuværende tidspunkt frem til i første halvår 2012, at forestå en teknisk gennemgang af forslaget.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 113. Det betyder, at forslaget skal vedtages med enstemmighed i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet samt Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

3. Formål og indhold

Formål

Kommissionen begrundes forslaget med, at der er behov for at ensarte nationale ordninger i forhold til den finansielle sektor for at undgå ukoordinerede nationale skattemæssige tiltag, der fragmenterer og konkurrenceforvrider den finansielle sektor, og dermed hæmmer funktionaliteten af det indre marked. Samtidig skal forslaget sikre, at den finansielle sektor skattemæssigt behandles på lige fod med andre sektorer, og at de finansielle institutioner m.v. yder et rimeligt bidrag til dækningen af de omkostninger, som den globale økonomiske og finansielle krise har påført de offentlige finanser.

Forslaget skal ifølge Kommissionen bidrage til at reducere omfanget af de finansielle transaktioner, der ikke vurderes at øge effektiviteten på finansmarkederne. Endelig tager forslaget også sigte på at skabe en ny indtægtskilde for EU's budget, som gradvist kan erstatte de nationale bidrag til EU-budgettet og dermed lette presset på medlemslandenes budgetter. Dette er dog ikke en del af det foreliggende forslag.

Anvendelsesområde

Afgiften skal pålægges finansielle transaktioner, hvor mindst en af deltagerne i transaktionen er en finansiell institution m.v., der er etableret inden for EU. Afgiften pålægges hvad enten den finansielle institution m.v. handler for egen regning, for en anden persons regning eller optræder på vegne af en af transaktionsparterne.

Finansiel transaktion

Begrebet transaktion omfatter køb og salg, samt øvrige aftaler om indgåelse af finansielle forpligtelser, der indebærer en overgang af risiko mellem transaktionsparterne. Afgiften er ikke begrænset til handel på organiserede markeder, f.eks. regulerede markeder, herunder børser eller multilaterale handelsfaciliteter, men skal også betales ved andre former for handel.

At transaktionen skal være finansiell betyder, at der skal være tale om transaktioner vedrørende finansielle instrumenter og derivater. Der er således tale om et meget bredt begreb. Afgiften skal f.eks. pålægges transaktioner, der omhandler værdipapirer så som aktier, obligationer og investeringsbeviser, transaktioner der omhandler pengemarkedsinstrumenter, og transaktioner, der omhandler optioner, futures, swaps, renteaftaler og differencekontrakter. Begrebet finansiell transaktion omfatter også genkøbsaftaler, aftaler om udlån af aktier og strukture-

rede produkter. Valuta- og råvaretransaktioner er ikke omfattet af afgiften, men derivater vedrørende valuta og råvarer er omfattet.

Selv om der principielt er tale om en finansiel transaktion, er udstedelse af aktier og obligationer efter forslaget undtaget fra afgiften. Det samme gælder mange daglige finansielle aktiviteter, så som forsikringsaftaler, realkreditlån, forbrugerkreditter, betalingservice og køb af valuta. Dog omfattes udstedelse og indløsning af beviser i investeringsinstitutter, herunder investeringsforeninger af afgiften.

Ligeledes undtages transaktioner med EU, Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom), Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank og de organer, som er oprettet af EU og Euratom, og er omfattet af protokollen om EU's privilegier og immuniteter, i det omfang dette ikke medfører konkurrenceforvridninger. På tilsvarende vis er transaktioner med internationale organisationer og organer, der er anerkendt som sådanne af de kompetente myndigheder i værtsstaten, ikke omfattet af forslaget.

Endeligt er transaktioner med medlemsstaternes centralbanker ikke omfattet af forslaget.

Afgiften pålægges hver enkelt transaktion. Ved indgåelse af derivataftaler, der indebærer, at en række øvrige finansielle instrumenter stilles til rådighed for parterne, er det ikke alene derivataftalen, der omfattes af afgiften, men også de øvrige finansielle instrumenter pålægges afgiften.

Hvad er en finansiel institution m.v.?

Betegnelsen "*finansiel institution m.v.*" dækker over en bred vifte af finansielle enheder. Som eksempel kan nævnes pengeinstitutter og andre kreditinstitutter, forsikrings- og genforsikringselskaber, investeringsselskaber og investeringsforeninger, pensionsfonde og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser samt børser og andre organiserede markeder. Endvidere vil også andre, der i væsentligt omfang udfører bestemte finansielle aktiviteter, kunne falde ind under begrebet finansiel institution.

En række finansielle institutioner er specifikt undtaget fra begrebet. Det drejer sig om:

- 1) Den Europæiske Finansielle Stabilitetsfacilitet,
- 2) internationale finansielle institutioner oprettet af to eller flere medlemsstater, der har til formål at mobilisere kapital og stille finansiel bistand til rådighed for medlemmer, der er ramt eller truet af alvorlige finansieringsproblemer,
- 3) clearing centraler samt
- 4) nationale og internationale værdipapircentraler, når disse optræder som sådanne.

Hvornår er en finansiel institution m.v. etableret i en medlemsstat?

En finansiel institution m.v. er efter forslaget etableret i en medlemsstat når denne enten:

- a) er blevet godkendt til at optræde som sådan, for så vidt angår de transaktioner, der er omfattet af godkendelsen,

- b) har sit vedtægtsmæssige hjemsted i denne medlemsstat,
- c) har fast adresse eller sædvanligt hjemsted i denne medlemsstat,
- d) har en filial i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår denne filials transaktioner eller
- e) er – enten for egen eller en anden persons regning eller optrædende på en anden persons vegne - part en i finansiell transaktion med en anden finansiell institution, der er etableret i en medlemsstat, jf. litra a-d, eller er part i en finansiell transaktion med en part, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, men som ikke er en finansiell institution.

Såfremt den finansielle institution m.v. opfylder flere af betingelserne i forhold til bestemmelsen om etablering, anses den finansielle institution for at være etableret i den medlemsstat, hvor den ”første” betingelse anses for værende opfyldt. Dvs., at betingelserne er indbyrdes rangordnede gående fra litra a til e.

Etableringsbestemmelsen i forslaget indebærer som udgangspunkt, at alle finansielle institutioner m.v. uden for EU, der indgår i en finansiell transaktion omfattet af forslaget med deltagelse af en finansiell institution m.v. etableret i en medlemsstat, vil blive anset for at være etableret i denne medlemsstat. Dvs. at en finansiell institution m.v., der alene i henhold til den enkelte finansielle transaktion anses for at være etableret i en medlemsstat, også skal betale afgiften. Etableringsbestemmelsen indebærer således f.eks. også, at en finansiell transaktion mellem en person, der er bosiddende i en medlemsstat, og en finansiell institution, der er beliggende i et land, der ikke er medlem af EU, omfattes af afgiften, jf. litra e. Afgiften påhviler den pågældende udenlandske finansielle institution.

Satser og afgiftsgrundlag

Kommissionen foreslår en minimumsharmonisering af afgiften, hvilket indebærer, at medlemsstaterne selv kan fastsætte det nationale afgiftsniveau. Dog er der fastlagt en minimumssats på 0,1 pct. af handelsværdien for finansielle transaktioner bortset fra handel med derivater, hvor minimumssatsen er 0,01 pct. af værdien af de underliggende aktiver.

Betaling m.v.

Afgiften forfalder på transaktionstidspunktet. Efterfølgende annullering eller korrektion af transaktionen har ingen betydning for afgiftens forfald, medmindre der reelt er tale om en fejltransaktion.

Det er som udgangspunkt de omfattede finansielle institutioner m.v., der hæfter for betalingen af afgiften. Det bemærkes i den forbindelse, at Danmark ikke har hjemmel til at opkræve afgiften hos en finansiell institution m.v. uden for EU. Danmark vil således være nødsaget til, at opkræve afgiften fra den finansielle institution m.v. uden for EU hos de øvrige parter i transaktionen, der efter forslaget hæfter solidarisk for betalingen af afgiften, herunder evt. også private parter.

Andre skatter og afgifter på finansielle transaktioner

Direktivforslaget medfører, at medlemsstaterne skal ophæve eventuelle nationale regler om skatter og afgifter på finansielle transaktioner samt undlade at indføre nye skatter og afgifter fremover.

Gennemførelse

Kommissionen lægger op til, at afgiften implementeres i medlemsstaternes love og administrative bestemmelser senest den 31. december 2013 med virkning fra 1. januar 2014.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113. Der foreligger endnu ikke en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i direktivforslaget, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Formålet med den foreslåede afgift er ifølge Kommissionen, at sikre, at de finansielle institutioner m.v. bidrager til dækningen af de omkostninger den globale økonomiske og finansielle krise har påført de offentlige finanser i landene. Desuden har afgiften til formål at harmonisere medlemsstaternes hidtil ukoordinerede nationale skattemæssige tiltag, der fragmenterer og konkurrenceforvrider den finansielle sektor samt hæmmer funktionaliteten af det indre marked.

Med et harmoniseret regelsæt til beskatning af finansielle transaktioner neutraliseres ifølge Kommissionen risikoen for, at uni- og bilaterale skattemæssige tiltag eller mangel på samme vil medføre potentielle dobbeltbeskatnings- og dobbelt ikke-beskatningssituationer for de finansielle institutioner m.v. En manglende harmonisering på området kan således medføre skattemotiverede flytninger i den finansielle sektor inden for EU.

Målsætningen om et smidigt og funktionelt indre marked kan ifølge Kommissionen ikke opnås på baggrund af medlemsstaternes ukoordinerede nationale skattemæssige tiltag. Kommissionen anser derfor forslaget for værende berettiget under henvisning til nærhedsprincippet, i og med hverken uni- eller bilaterale løsninger er brugbare i forbindelse med opnåelsen af et funktionelt indre marked. Den danske regering er enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Danmark har ingen tilsvarende lovgivning.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af direktivforslaget vil kræve indførelse af en ny lov om afgift på finansielle transaktioner. Derudover forventes en vedtagelse af direktivforslaget i den foreliggende form ikke at ville kræve ændringer af gældende dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Samlet set er den umiddelbare vurdering, at direktivforslaget i sin foreliggende form vil indebære et merprovenu for staten. En afgift vil således have positive statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Afgiften vil imidlertid kunne medføre øgede omkostninger for forbrugerne af de finansielle ydelser, hvorfor en række andre skatte- og afgiftsgrundlag må forventes at blive reduceret. Afgiften vil derfor medføre et mindre provenu fra de berørte skatter og afgifter, hvilket vil reducere det samlede umiddelbare provenu fra afgiften.

Hertil kommer at virkningen på likviditeten på markedet for statsobligationer, må forventes at øge statens finansieringsomkostninger.

Det nævnes i direktivforslaget, at der på et senere tidspunkt vil blive fremsat et særskilt forslag vedrørende EU's egne indtægter, hvori Kommissionen vil redegøre for, hvordan en afgift på finansielle transaktioner vil kunne fungere som en indtægtskilde for EU-budgettet og erstatte nogle af de nuværende egne indtægter, der stammer fra de nationale budgetter. Da dette ikke er en del af det foreliggende forslag til beskatning af finansielle transaktioner, vil dette ikke blive kommenteret yderligere her.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Samlet set er den umiddelbare vurdering, at direktivforslaget på sigt vil have en negativ virkning på BNP-vækst og beskæftigelse. Samlet set vil forslaget derfor på længere sigt have negative samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Størrelsen heraf afhænger af en række usikre faktorer, herunder risikoen for udflytning af finansiell aktivitet og dermed faldende omsætning på de finansielle markeder, reduktion af andre skatte- og afgiftsgrundlag mv. Omfanget af disse risici er usikker og vil afhænge af en række antagelser.

Nedenfor kommenteres de enkelte dele af forslaget med relevans for de samfundsøkonomiske konsekvenser.

Afgiftssatser

Det foreslås i direktivet at beskatte finansielle transaktioner, der dækker handel med aktier, obligationer mv. samt diverse derivater, der handles af finansielle institutioner m.v. Basen er bredt defineret (jf. beskrivelse i *afsnit 3*) for at mindske risikoen for omgåelse af afgiften ved at anvende eller konstruere andre ikke-afgiftsbelagte finansielle instrumenter.

Kommissionen foreslår, at der lægges en afgift på minimum 0,1 pct. af handelsværdien for finansielle transaktioner andre end dem relateret til derivater, samt at der lægges en afgift på minimum 0,01 pct. af værdien af de underliggende

aktiver for finansielle transaktioner relateret til derivater (jf. beskrivelse i afsnit 3).

Det er forventningen, at de negative samfundsmæssige konsekvenser vil være stigende med afgiftssatserne.

Provenu og grundlag

Kommissionens foreløbige skøn er, at det samlede provenu for hele EU fra afgiften vil udgøre ca. 57 mia. EUR årligt (svarende til ca. 425 mia. kr.). Dette skøn vil dog i høj grad afhænge af markedernes reaktioner og risikoen for omgåelse af afgiften, herunder også snyd. Provenuskønnet er meget usikkert og Kommissionen bemærker, at provenuet kan variere fra 16,4 mia. EUR til 400 mia. EUR afhængigt af antagelser om afgiftsgrundlagets følsomhed, den præcise udformning og afgrænsning af base og satser m.v.

For Danmark vil en afgift på finansielle transaktioner umiddelbart medføre et merprovenu. Størrelsen af provenuet er usikkert og vil afhænge af en række faktorer og antagelser om f.eks. den forventede udflytning af finansiell aktivitet, overvæltning af afgiften og de finansielle markeders reaktion m.v. Afgiften må forventes at påvirke omsætningen af finansielle aktiver i Danmark negativt, og vil reducere det potentielle grundlag for afgiften og dermed provenuet herfra.

En opgørelse af omsætningen registreret i Værdipapircentralen i Danmark af aktier, obligationer og investeringsbeviser det seneste år (oktober 2010 til september 2011), viser en samlet markedsværdi af omsætningen på ca. 40.775 mia. kr., og udgør en væsentlig del af afgiftsgrundlaget. Heraf udgør markedsværdien af omsætningen af obligationer ca. 87 pct., markedsværdien af omsætningen af aktier ca. 11 pct. og markedsværdien af omsætningen af investeringsbeviser ca. 2 pct.

Grundlaget for afgiften omfatter desuden handel med derivater (der opgøres til pålydende værdi) samt handel med finansielle aktiver på ikke regulerede markedspladser. Begge faktorer øger det potentielle afgiftsgrundlag.

Afgiften opkræves hos den finansielle institution m.v. efter residensprincippet uafhængigt af, hvor handlen foregår blot den ene part i handlen er hjemmehørende i Danmark. For handler mellem to danske finansielle institutioner m.v. eller mellem en finansiell institution m.v. i Danmark og i et ikke EU-land, opkræves to gange afgift. Handler en dansk finansiell institution m.v. med et andet EU-land, opkræves én afgift i Danmark. Der er ikke skønnet over den samlede effekt heraf på afgiftsgrundlaget, men dette vil øge afgiftsgrundlaget.

Førstegangsudstedelser af aktier og obligationer er ikke en del af grundlaget for afgiften. Markedsværdien af disse udgjorde ultimo 2010 ca. 5.400 mia. kr., hvilket reducerer det potentielle afgiftsgrundlag hermed.

Finansielle transaktioner med og mellem nationalbanker, herunder også med ECB, er undtaget fra afgiften af hensyn til funktionaliteten af de finansielle markeder, de finansielle institutioners refinansieringsmuligheder og pengepoli-

tikken generelt. Der er ikke skønnet over omfanget af disse handler, men undtagelsen reducerer afgiftsgrundlaget.

Fald i omsætningen

Det må forventes, at en afgift på finansielle transaktioner reducerer omsætningen af finansielle aktiver og dermed handlen på de finansielle markeder generelt. På grund af den bredt definerede base for afgiften er det primært udflytning af finansiell aktivitet til ikke EU-lande, og ikke omgåelse af afgiften via konstruktion af nye finansielle instrumenter, der udgør den største risiko for fald i omsætningen.

Kommissionen antager en betydelig reduktion af afgiftsgrundlaget ved en indførelse af afgiften. Afgiftsgrundlagets følsomhed af de forskellige finansielle aktiver vil givetvist variere betydeligt, hvorfor den præcise sammensætning af aktiver kan have betydning for den samlede reduktion i afgiftsgrundlaget i et enkelt land. Modsat mange andre EU-lande har Danmark f.eks. en relativ lille andel statsobligationer i forhold til det samlede antal obligationer på markedet. Det må formodes, at statsobligationer har en lav følsomhed overfor afgiften, hvilket kan pege i retning af en samlet højere følsomhed i Danmark end gennemsnitsbetragtningen for EU.

Derudover antager Kommissionen en 70-90 pct. nedgang i handel på derivatmarkedet ved en indførelse af afgiften, hvilket yderligere reducerer afgiftsgrundlaget.

Et samlet skøn over det potentielle danske grundlag for afgiften før påvirkningen af andre skatte- og afgiftsgrundlag udestår, men det er vurderingen af ovenstående faktorer samlet set vil reducere afgiftsgrundlaget og dermed provenuet fra afgiften betydeligt.

Hvem bærer byrden?

Afgiftes vil blive pålagt de finansielle institutioner m.v., der udfører handlerne. Det må dog forventes, at afgiften i høj grad vil kunne blive videreført til de direkte og indirekte ejere af de omsatte finansielle aktiver. En stor del af byrden vil således hvile på personer, selskaber, pensionselskaber m.v., som de finansielle institutioner handler på vegne af.

En afgift på finansielle transaktioner vil, jf. den forventede incidens, medføre øgede handelsomkostninger for forbrugerne af de finansielle ydelser. De øgede omkostninger for forbrugerne af de finansielle ydelser vil reducere grundlaget for en række andre skatter og afgifter, da handelsomkostninger er fradragsberettigede i opgørelsen af aktieavancer og kursgevinster. Afgiften vil derfor give tvist medføre et mindre provenu fra de berørte skatter og afgifter, herunder aktieavancebeskatningen og pensionsafkastbeskatningen, hvilket vil reducere det samlede forventede provenu fra afgiften.

Afgiften må desuden forventes at have en negativ effekt på arbejdsudbuddet.

8. Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring hos: Advokatsamfundet, AE Rådet, AmChamDenmark, ATP, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Danske Advokater, Dansk Revisorforening, Datatilsynet, Den Danske Fondsmæglerforening, Den danske Skatteborgerforening, DI, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Finansrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Landbrug & Fødevarer, Lokale Pengeinstitutter, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Skatterevisorforeningen og Videnscentret for Landbrug.

[Desuden er direktivforslaget i høring hos EU-specialudvalget for finansielle tjenesteydelser, hvorfra der afventes høringssvar.]

Skatteministeriet har modtaget høringssvar med bemærkninger fra Forsikring & Pension, Realkreditrådet, Merkur, ATP, InvesteringsForeningsRådet, IBIS, Datatilsynet, Cevea, 92-gruppen, Nasdaq OMX, Danmarks Rederiforening, DI og DVCA.

Forsikring & Pension er modstander af den foreslåede afgift på finansielle transaktioner. Der er reelt tale om en skat, der lægges på den finansielle sektor med det primære formål at skaffe et provenu. Forsikring & Pension deler fuldt ud konsekvensanalysens vurdering af, at forebyggelse af f.eks. høj risikotagning og undgåelse af fremtidige finanskriser bedst løses ved specifikke foranstaltninger rettet mod de konkrete, konstaterede problemer. Den lovmæssige regulering, der skal understøtte, at virksomhederne er økonomisk sunde og handler forsvarligt, må rette sig mod karakteren af den forskellige type forretning, der drives, og de forbundne risici, for at være effektiv. Afgiften har derimod ikke nogen påviselig målrettet effekt på risikoen for nye finanskriser. Hertil kommer, at afgiften reelt i høj grad vil blive båret af nutidige og fremtidige kun er i de finansielle virksomheder. I forhold til pensionsbranchen er der kun pensionsopsparerne til at løfte skattebyrden. Omvendt vil tilsagnsordninger som tjenestemand- og ministerpensionsordninger og ”direktørordninger” ikke blive ramt af afgiften. Også kunder i skadesforsikringsselskaber vil blive ramt via præmieforhøjelser, da disse selskaber holder en række aktiver som obligationer og et vist omfang aktier til afdækning af deres hensættelser til fremtidige og indtrådte skader.

Realkreditrådet er af den opfattelse, at danske realkreditinstitutter helt bør fritages for afgiften. Uden en fritagelse vil der blive tale om en konkurrencemæssig forskelsbehandling sammenlignet med andre udbydere af lån, som ikke finansieres med obligationer. Det gælder både i forhold til det danske marked og det europæiske marked. Endvidere bør at al handel med realkreditobligationer fritages for afgiften på grund af deres direkte prisdannende virkning for renten på realkreditlån både ved låneoptagelse og låneindfrielse. Hvis ikke alle værdipapir- og derivathandler, der foretages af realkreditinstitutter samt handler med realkreditobligationer i øvrigt, ikke fritages for afgiften, vil dette komme til at forøge låneomkostningerne for den enkelte boligejer. Dette hænger bl.a. sam-

men med, at realkreditinstitutterne følger en én-til én- sammenhæng mellem lån og obligationer, som giver låntager mulighed for at købe sig ud af lånet ved at købe lånets bagvedliggende obligationer i markedet. Selvom forslaget lægger op til, at realkreditlån ikke skal omfattes af afgiften, vil dette alligevel blive tilfældet i Danmark.

Merkur er positiv overfor forslaget og mener, at afgiften vil medvirke til at reducere spekulationsvirksomhed uden samfundsmæssig relevans samt tilføre midler til offentlige kasser, og dermed sikre finansiel og økonomiske stabilitet. *Merkur* anfører, at er afgiftssatsen tilpas lav, vil den ikke have realøkonomiske konsekvenser og hvorfor afgiften ikke behøver at være global. Der gøres desuden opmærksom på, at betaling af afgiften bør være købers ansvar, så et muligt incitament for at lægge handlen uden for EU fjernes.

ATP anerkender forslagets hensyn til, at sikre bidrag til finansiering af omkostninger forårsaget af den nuværende krise samt at undgå fragmentering af det indre marked for finansielle tjenesteydelser. *ATP* mener dog, at beskatningen vil mindske markedseffektiviteten og likviditeten, særligt på derivatmarkedet. Som mulig alternativ løsning nævnes muligheden for at beskatte overskuddet/bruttoafkastet hos de finansielle institutioner.

InvesteringsForeningsRådet finder det afgørende, at en europæisk afgift på finansielle transaktioner afventer implementering på globalt plan. I modsat fald vil det blive mere attraktivt for europæiske investorer at lade den løbende forvaltning af deres formue foregå gennem investeringsforeninger etableret udenfor EU. *IFR* er endvidere helt uenig i forslagets angivelse af, at private husholdninger, der ikke er aktive investorer på finansmarkederne, stort set ikke påvirkes af afgiften. Investorer, der har valgt at investere gennem en investeringsforening for at opnå pleje og risikospredning, vil tværtimod blive udsat for en dobbelt afgift – dels skal der betales afgift ved køb og salg af investeringsbeviset, dels skal der betales afgift ved investeringsforeningens køb og salg af aktiver. Med det foreliggende forslag vil der derfor ikke være lige konkurrencevilkår mellem forskellige investeringsmuligheder.

IBIS støtter indførelsen af en afgift på finansielle transaktioner grundet behovet for hhv. en øget regulering af den finansielle sektor samt øgede indtægter. Der gøres desuden opmærksom på, at den internationale Robin Hood kampagne anbefaler, at minimum 50 pct. af indtægterne bør øremærkes klima og udvikling.

Datatilsynet gør opmærksom på, at de danske myndigheder skal leve op til reglerne i persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsen, når der behandles personoplysninger i forbindelse med de i direktivet beskrevne aktiviteter.

Ceva mener, at en finansiell transaktionsafgift på EU-niveau er meget hensigtsmæssig, da den finansielle sektor på europæisk plan er underbeskattet og da en stor del af transaktionerne er spekulative. Det fremføres desuden, at afgiften vil skabe et mere stabilt finansielt system samt en mere bæredygtig økonomi i EU ved bl.a. at mindske de spekulative transaktioner og adfærdsændringer.

92-gruppen er positive over for forslaget. Der henvises til, at afgiften vil ramme de kortsigtede spekulationer, der skaber finansiell ustabilitet. *92-gruppen* mener, at afgiften skal designes, så man undgår udflugning i finansmarkederne, og op-

fordrer til at man fastholder målsætningen om, at indtægterne fra afgiften skal bidrage til at løse globale udfordring som fx. fattigdom og klimaforandringer.

Nasdaq OMX er ikke overbeviste om fordelene ved forslaget. *Nasdaq OMX* mener, at afgiften vil skade noterede selskabers mulighed for at investere, skabe vækst samt arbejdspladser. Desuden fremføres det, at det vil svække den økonomiske vækst og derved være skadeligt for private investorer og økonomien som helhed.

Danmarks Rederiforening kan ikke tilslutte sig forslaget. Da der ikke er tale om et globalt initiativ, mener *Rederiforeningen*, at det vil forringe europæiske virksomheders globale konkurrencekraft. Afgiften vil ifølge *Rederiforeningen* tilføre virksomhederne yderligere omkostninger ved finansiering af projekter, hjemtagning af udbytter m.v., hvorfor afgiften vil formindske den fri bevægelighed af kapital over grænser.

DI er generelt skeptisk overfor en afgift på finansielle transaktioner. *DI* forventer, at afgiften vil overvæltes på det private erhvervsliv og kunder, så det bliver dyrere at låne penge, hvilket sætte en bremse for den europæiske vækst. Derudover mener *DI*, at afgiften vil ramme de mindre virksomheder hårdere end de store grundet deres begrænsede finansieringsmuligheder. Det fremføres, at så længe afgiften ikke er global, vil den finansielle sektor forsvinde fra Europa. *DI* anfører, at det ikke klart fremgår af forslaget, hvorvidt lønsumsafgiften vil være omfattet og dermed vil skulle opgives, eller om den ikke er at regne som en afgift på en finansiell transaktion.

DVCA er ikke positive overfor forslaget, da de mener at en afgift på finansielle transaktioner vil hæmme kapitalens frie bevægelse, hvilket vil få store konsekvenser for EU's finansielle institutioner, og forvride konkurrencen på det globale finansielle marked til fordele for finanssektorer uden for EU. *DVCA* mener, at finansielle transaktioner foretaget af kapital- og venturefonde samt business angels bør undtages fra direktivet, fordi disse øger effektiviteten på finansmarkederne.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det er forventningen, at der ikke vil være enighed blandt EU-landene om forslaget i den foreliggende form.

Fortalere for forslaget er Tyskland og Frankrig, idet Tysklands støtte hertil er betinget af, at provenuet tilgår den tyske statskasse og ikke som foreslået delvist til EU's budget. Sverige som selv har dårlige erfaringer med en variant af en finansiell transaktionsskat er derimod modstander af forslaget. Finland, Spanien og Østrig ser på nuværende tidspunkt ud til at være positive overfor en finansiell transaktionsafgift på EU-niveau.

Flere lande har udtrykt sig positive overfor en afgift på finansielle transaktioner såfremt en sådan kunne indføres globalt.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen finder det positivt, at Kommissionen har fremsat et konkret forslag til beskatning af finansielle transaktioner m.v. på EU-niveau, som gør det muligt at komme videre med sagen på et mere konkret grundlag end hidtil.

Forslaget har pga. den bredt definerede base tilsyneladende et betydeligt provenupotentiale. Forslaget medfører imidlertid også en række udfordringer i forhold til risikoen for, at finansiell aktivitet flytter til lande udenfor EU. Regeringen vurderer, at disse udfordringer forudsætter en global afgift på finansielle transaktioner.

Regeringen mener, at EU bør gå forrest i de internationale drøftelser om indførelsen af en global afgift på finansielle transaktioner, der vurderes at være den eneste løsning, som i tilstrækkeligt omfang kan sikre robuste løsninger på udfordringerne ved en afgift på finansielle transaktioner.

Regeringen støtter på denne baggrund ikke, at der indføres en afgift alene i EU eller i nogen anden europæisk form, og støtter ikke dansk deltagelse, hvis der indføres en afgift på finansielle transaktioner i en gruppe af EU-lande.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.